

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 235.

Tolvte Session.

57de Møde.

Mandagen den 10de December Kl. 7 Aften.

(Forsfat.)

Ordføreren (A. Lein) (forsfat): Forslaget under Nummer 32 gaaer ud paa at rette en Trykfeil, der havde indsnæget sig i det af den ærede Indenrigsminister til 2den Behandling stillede Forslag, som da blev vedtaget, idet der stod „accepterede“ istedet for „uaccepterede“, og hvad angaaer den anden Deel af dette Forslag, nemlig Ubladelsen af de tre Ord „saavelsom efter uaccepterede“, da er det et reent Redaktionsforslag. Forslagene under 33 og 34 ere af samme Bestaafenhed. Hvad derimod angaaer Forslagene under Nr. 35, 36 og 37, da vil det sees, at de gaae ud paa en ikke ubetydelig, men tværtimod for mindre Forhold meget betydelig Nedsættelse af Afgiften for de Documenter, der ved 2den Behandling have været særligt omtalte, som dem, der skulde afgive Beviis for, at dette Lovudkast indførte Skærpsel i den bestaaende Tilstand. Man er endog gaaet videre end til hvad der saaledes har været særlig omtalt, idet man har medtaget Documenter, som ikke specielt ere blevne fremhævede, nemlig Auktions- og Licitationsforretninger. Hvis disse Forslag vedtages, vil der ved Loven fremkomme en gjenneemgaaende Nedsættelse af de her omtalte Documenter, ikke blot forsaavidt de angaa større, men navnlig ogsaa forsaavidt de angaa mindre Beløb. Forslaget under Nr. 38 gaaer

ikke just, tværtimod hvad der ved anden Behandling blev vedtaget, ud paa, at Udpantningsforretninger skulde være stempelpligtige — det vil jo erindres, at man efter en haard Kamp udvoterede Udpantningsforretningerne, at det altsaa blev vedtaget, at de skulde være stempelfrie —, men det gaaer ud paa at gjenoptage nogle af Udpantningsforretningerne, nemlig under saadanne Omstændigheder, at den Frygt, man nærede for at belægge Udpantningsforretningerne med Stempelafgift, og hvilken Frygt jo vel afgav Grunden til, at man lod dem udgaae ved anden Behandling, at, siger jeg, denne Frygt synes at maatte aldeles forsvinde. Stempelt Papiir skulde nemlig kun bruges, hvor der gjøres Udpantning i faste Eiendomme, og hvor der gjøres Udpantning for Beløb, der overstige en Værdi af 50 Rd., i Løssøre. Naar man har sat 50 Rd., saa er det, fordi denne Sum, som bekendt, udgjør Grænsen for de Tilfælde, hvor Sognefogden kan komme til at gjøre Udpantning; Reglen vil med andre Ord praktisk stille sig saaledes, dersom Forslaget under Nr. 38 vedtages, at Udpantningsforretninger blive frie for Stempelafgift i alle de Tilfælde, hvor Forretningen er at foretage af Sognefogden. Jeg antager, at man ikke vil have Noget imod Udkastets oprindelige Bestemmelse, naar den forandres saaledes, at man altsaa vil vedtage Forslaget, der vil sees at være stillet af hele Udvalget, altsaa ogsaa af de Medlemmer, som ved anden Behandling havde stillet Forslaget om Fritagelse for Stempelafgift ved Beskrivningen af Udpantningsforretninger.